

Sygn. akt VII Ka 972/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Jolanta Jankowska

przy udziale oskarżyciela publicznego kom. Agnieszki Szlachtowicz-Pelawskiej

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2019 r.

sprawy **M. Z.**, ur. (...) w S., syna H. i E. obwinionego z art. 86§1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego wN. z dnia 8 lipca 2019 r., sygn. akt (...)

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania (...) Sądowi (...) w O..

Sygn. akt VII Ka 972/19

UZASADNIENIE

M. Z. został obwinionego o to, że w dniu 13 grudnia 2018 r. około godziny 12:35 koło miejscowości M. na drodze nr (...) kierując pojazdem ciężarowym marki I. o nr. rej. (...) w kierunku msc. W. spowodował zagrożenie w bezpieczeństwie ruchu drogowego w ten sposób, że nie zachowując szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru wymijania z zespołem pojazdów marki S. o nr. rej. (...) wraz z naczepą o nr. rej. (...) przekroczył oś jezdni doprowadzając do zderzenia się pojazdów,

- tj. o czyn z art. 86 § 1 kw.

Sąd Rejonowy w N. wyrokiem z dnia 8 lipca 2019 r. w sprawie (...)

I. obwinionego M. Z. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 86 § 1 kw skazuje go na karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) złotych;

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 121 § 1 kpw zwolnił obwinionego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sadowych, w tym opłaty.

Powyższy wyrok w całości na korzyść obwinionego zaskarżyła jego obrońca i zarzuciła mu naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie:

- art. 10 § 1 pkt 1 b) KPW polegające na orzeczeniu przez Sąd Rejonowy (powszechny) w sprawie, która według właściwości rzeczowej podlegała rozpoznaniu Sądu (...) co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, określoną w art. 439 § 1 pkt 3 KPK

Wskazując na powyższe zarzut, na podstawie art. 104 §1 pkt 3 KPW skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Ponadto ewentualnie zarzuciła:

1. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 KPK poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów zgromadzonych w sprawie i dokonanie w sposób dowolny oceny:

- zeznań pokrzywdzonego P. L. uznając je za wiarygodne pomimo rozbieżności pomiędzy zeznaniami pozostałych świadków Ł. M. i M. M.;

- zeznań świadków funkcjonariusza M. D., który dokonał pobieżnych oględzin miejsca zdarzenia drogowego oraz w sposób dowolny wskazał na obwinionego jako sprawcę zdarzenia.

- wyjaśnień obwinionego uznając je za niewiarygodne, w sytuacji gdy były one tożsame z zeznaniami świadka H. D., ponadto to obwiniony zatrzymał się zaraz po zdarzeniu i wykonał połączenie z nr alarmowym

Wskazując na powyższe zarzuty, skarżącą wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie obwinionego od zarzucanego mu wykroczenia; gdyby Sąd Odwoławczy nie przychylił się do wniosku o uniewinnienie, o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna w takim zakresie w jakim wskazuje na zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Tym samym odnoszenie się do kolejnych zarzutów wniesionego środka odwoławczego obecnie jest przedwczesne.

Trafnie bowiem podnosi skarżąca, że w ramach postępowania w I instancji doszło do rozpoznania sprawy przez sąd powszechny w sytuacji gdy zarzucane czyn został popełniony **przez żołnierza** w związku z pełnieniem obowiązków służbowych a uszkodzeniu uległ pojazd należący do wojska. Obwiniony M. Z. jest czynnym żołnierzem a podczas służby poruszał się pojazdem wojskowym I. o nr rej (...), w którym w wyniku zderzenia z drugim pojazdem zniszczeniu uległo lusterko.

Zgodnie z treścią art. 10 § 1 pkt 1 lit. b Kpw **wojskowy sąd garnizonowy** jest właściwy w sprawach o wykroczenia popełnione przez żołnierzy w czynnej służbie wojskowej podczas pełnienia lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, w obrębie obiektu wojskowego lub wyznaczonego miejsca przebywania, na szkodę wojska lub z naruszeniem obowiązku wynikającego ze służby wojskowej. W doktrynie przeważa stanowisko, iż omawiany przepis zakłada **kilka niezależnych** od siebie podstaw kognicji sądu wojskowego, a więc każda ze wskazanych w nim okoliczności oznacza odrębną podstawę tej właściwości (porównaj na gruncie KPK K. Boratyńska, w: A. Sakowicz, Komentarz KPK, 2016, s. 1548-1549; T. Grzegorzczak, Komentarz KPW, 2012, s. 63; tenże, Komentarz KPK, 2008, s. 1384-1385, a na gruncie KPW np. A. Ważny, w: M. Rogalski, Komentarz KPW, 2009, s. 83). W ocenie Sądu Okręgowego w ślad za tymi poglądami świadczy o tym przede wszystkim użycie przez ustawodawcę przecinka jako znaku interpunkcyjnego oddzielającego poszczególne kryteria oceny właściwości sądu (porównaj T. Grzegorzczak, Komentarz KPW, 2012, s. 63)

W postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23.3.2011 r., w sprawie II AKz 163/11 między innymi wskazano, że „zgodnie z przepisem art. 647 § 1 pkt 1 lit. c kpk orzecznictwu sądów wojskowych podlegają sprawy żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, o ile spełniona zostanie jedna z okoliczności alternatywnie wymienionych w tym przepisie, o czym świadczy posłużenie się przez ustawodawcę spójnikami „lub” oraz przecinkami. Nie ma zatem podstaw do przyjęcia, że chodzi w tym wypadku o koniunkcję”. Wprawdzie powyższe orzeczenie zapadło na gruncie kpk, to porównanie treści przepisów z art. 10§1pkt1lit b kpw i art. 647§1pkt1 lit c wskazuje na identyczne sformułowania w obu tych regulacjach.

Tym samym trafny jest postulat skarżącej co do tego, że orzeczenie wydane w niniejszej sprawie winno być uchylone ponieważ zostało wydane przez Sąd powszechny a nie sąd szczególny.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art.439§1pkt.3 kpk w zw. z art.109§2 kpw uchylono zaskarżony wyrok i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania (...) Sądowi (...) w O. jako właściwemu w I instancji.